

saddo, ei káinud lomade hinge hais ka mitte lábbi. Talweks kúl pandi háryad Rihho perresse, ommeti muist, ja lambad todi kúllašse. Sedda wisi sai pišsut hawal ellaminne kohhendetud ja ka orjad úlle talwe dppetud hásti ja truište tódd teggema, ja suwweks walmiš, tama, miš rutto aial ennam ei woi tehha.

Agga dige suur murre olli waešte lašte párrast. Monnel ollid jo káua süggelišsed kúlges, teište ollid harrimatta hawad, teište ollid ellajaid; keif neid arštiš Ewa holega iše saunas. Kúl Killari lapsed pannid sedda immeks, kui roppud ollid need úksteiškúmmend waest last, ja ommeti ollid monned neišt jo wie. kueteiškúmmene aastased! Piddi Ewa — (kelle holeks keige ennamište jái dppetamiše ja kašwatamiše murre, et Hans olli paljo wálsas káimas) — piddi Ewa ka waljušte peále káima, enne kui dppišid iše ennast puhtašte piddama ja sanna wdtma. Siiški arwaste sai witšo antud. Menda kui nende

kašwatik Trino olli innimeše lomaks sanud, seddasamma wisi parrandeti ka teište wigga; dušsed, miš hokruma ja rummala wanne; mattest neile ollid sanud. Keif dppišid aasta aegus puhtašte káima ihho ja riette polest, dppišid roemoga tódd teggema, dppišid ka teine teise kórwas ramatut. Ewa onma lapsed aitasid paljo dppetamiše ja juhhatamiše jures; teised nággid neišt miš hea ja tarwis olli. Ei sedda-sallitud, et lapsed ollekšid móda kúlla jookšnud ja teište járrel wal latust teinud; ei julgenud ka teised lapsed paljo Killari perresse tulla, sest neid nimmetati warsi laisaks, ja mustaiks ja rummalaiks. Kes ommeti monnikord tahtiš tulla, se piddi ollema harritud ja piddi warsi se tó jures aitama, miš siiš káššiš olli.

Kúlla rahwas rákšid jálle, et ses perres ennam ei olle diget wisi egga úško. Laštele ei anta lapse aega, waid jo maddalast neid panda teo ikkeše; kus sedda enne náhtud?